

visning er umuligt at gøre det ved selv at sende et signal om massive nedskæringer på sin egen ulandsbistand. Det er en selvmodsigelse, som de partier, der har produceret den, jo må leve med og prøve at forklare for sig selv og deres vælgere, men det hænger ikke ret godt sammen.

Jeg synes også, det er interessant, når vi snakker udviklingsbistand, at høre de partier, som håber at få et flertal efter næste valg, være så selvmodsigende med hensyn til, hvad udviklingsbistanden skal bruges til.

På den ene side har vi Venstre, som i hvert fald har en tendens til, uden rigtig at kunne konkretisere det, at stille meget hårde krav med hensyn til menneskerettigheder, ingen konflikter i området, ingen undertrykkelse fra statslederes side og sådan noget. Ting, som vi i øvrigt er enige i at følge. På den anden side har vi Dansk Folkeparti, som siger, at det eneste, udviklingsbistanden skal bruges til, er at forhindre produktion af flygtninge. Men flygtninge kommer jo typisk fra de steder, hvor der er massiv undertrykkelse og krænkelse af menneskerettigheder, så det bliver lidt svært for en konstellation af de tre partier at finde frem til en fælles holdning til udviklingsbistand. Lad os derfor håbe, at de ikke bliver nødt til at forsøge at løse opgaven.

Så en anden ting, som står i punkt 8 i redegørelsen om dansk bistand, nemlig at Udenrigsministeriet er ved at udrede, hvorledes målsætninger for miljø og udviklingskonventionerne helt konkret udmøntes i de forskellige aktiviteter i udviklingsbistanden: Der vil jeg bare i al stilfærdighed sige, at det vedtog vi jo sådan set i Folketinget i en vedtagelse fra maj 1999, at det skulle ske. Derfor er man – for at citere en embedsmand – ikke i ret meget god tid på det her punkt. Men bedre sent end aldrig, jeg håber så, at det sker nu.

Det sidste, jeg gerne ville spørge miljøministeren om, er, om han ikke er enig i, at det ville være et godt signal, at vi fra dansk og EU's side sikrer, at vi i god tid forud for Johannesburg har ratificeret de konventioner, der udestår – jeg tænker her specielt på PIC-konventionen og POP-konventionen og på Biosafety-protokollen – for at give et signal om, at vi lever op til de forpligtelser, vi har påtaget os internationalt, og om det ikke også ville være fornuftigt, at vi i den forbindelse spillede aktivt ud med et forslag til en tungmetalkonvention – også i forlængelse af finanslovsaftalen mellem regeringen og SF fra sidste år.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Ligesom statsministeren er jeg utrolig glad for den debat, vi har haft her i dag, og den brede tilslutning, der er, både til det, statsministeren fremhævede omkring vores udviklingsbistand, men jo altså også til hele den forhandlingslinje, regeringen har lagt op til Johannesburg. Det er lidt ærgerligt, at Enhedslisten har det synspunkt, for stort set alt det, der står i Enhedslistens forslag til vedtagelse, har jeg sympati for, det er ligesom sådan kunstige modsætninger, man prøver at skabe. Men lad det være.

Det spørgsmål, der bliver stillet til mig, er, om ikke vi skal sørge for, at de konventioner, der er underskrevet, men endnu ikke ratificeret og dermed heller ikke trådt i kraft, kommer til at træde i kraft inden Johannesburg, og den største udfordring er selvfølgelig Kyoto-protokollen. Men derudover er biosikkerhed og PIC og POP vigtige udfordringer.

Med hensyn til klima er det spørgsmålet, om det er muligt at sikre vedtagelsen uden om USA. Amerikanerne har jo meddelt, at de ikke vil være med. Det samme gælder biosikkerhed, hvor de ikke engang har ratificeret hovedkonventionen, men kun underskrevet den. Derimod er vi med PIC og POP i den mere gunstige situation, at amerikanerne rent faktisk har sagt, at de vil ratificere begge disse konventioner, det har Bush-administrationen sagt. Og jeg synes, at det er meget vigtigt, at vi får det her på plads.

Der er også et par protokoller under Baselkonventionen, som det ville være godt at få ratificeret, sådan at de var trådt i kraft. Jeg tror, at det er med til at give tyngde til det, der sker i Johannesburg. Man kunne også tillægge, at nogle af de konventioner, som også er en del af Rio, men hvor der ikke er blevet afsat ressourcer til gennemførelse af dem – jeg kan bare nævne ørkenkonventionen – også kom på plads.

Hvad angår tungmetal, så har det været en tung sag. Regeringen har under det globale miljømøde i UNEP, jeg tror, at det var i januar måned, forsøgt at sætte en proces i gang, og den er sat i gang. Men det har været vanskeligt, hvad der er ærgerligt, og der er jo ikke andet at sige til hr. Jørn Jespersen, end at vi deler hans synspunkt, og at Danmark vil gøre, hvad vi kan på det her område.

Hermed sluttede forhandlingen.